

PAUL

"Ik wil verhalen vertellen die me persoonlijk uitdagen"

HAGGIS

Wanneer we in Antwerpen afspreken met Paul Haggis, scenarist/filmmaker én dankzij 'Crash' en 'Million Dollar Baby' tweevoudig Oscarwinnaar, legt hij er de laatste hand aan zijn nieuwste film *THIRD PERSON*, een voor het Filmfestival van Toronto geselecteerde productie van het Belgisch-Amerikaanse huis Corsan (Paul Breuls). De film vertelt drie liefdesverhalen van drie koppels in drie verschillende steden. Elk verhaal concentreert zich op een ander moment en op een andere emotie in een relatie: het begin, het midden en het einde. Met een topcast: onder anderen Adrien Brody, Mila Kunis, Liam Neeson en James Franco ... — LIESAH JACOBS & FREDDY SARTOR

FILMMAGIE: 'Crash', je film met een car-jacking als uitgangspunt, was gebaseerd op een eigen ervaring. Waar kwam de inspiratie voor *THIRD PERSON* vandaan?

PAUL HAGGIS: *Crash* is inderdaad gebaseerd op een eigen ervaring in Los Angeles. Toch waren alle personages pure fictie. Idem dito in *THIRD PERSON*. Zoals voor *Crash* ging ik uit van vragen waarmee ik zat. Ik hou ervan om te schrijven over dingen die ik niet begrijp. Meteen dacht ik aan relaties. Ik snap er niks van. Wie eigenlijk wel? Hoe ouder ik word hoe minder ik weet. Toen ik twintig was dacht ik alles te weten, op mijn dertigste wist ik al minder en nu ben ik nog van niets zeker. Toen ik mijn laatste film maakte had ik het met een van de actrices, Moran Atias, over haar lief en al 'dat gedoe'. Toen vroeg ze: "Waarom maak je geen *Crash* over relaties?". Ik dacht even na over wat ze precies had gezegd. Meteen had ik enkele verhalen in mijn hoofd; ik begon in mijn eigen verleden te graven. Zeer pijnlijk. Ik snapte niet veel van alles wat er gebeurd was en ben dat gaan fictionaliseren. In ruim twee jaar heb ik wel 50 *drafts* (ruwe versies) geschreven. Als je een goede schrijver bent pen je een goed verhaal in drie à zes maanden. Niet dus. Telkens sloeg ik de bal mis en verdween het in de prullenmand. Ik liet het elke keer lezen aan mijn zakenpartner Michael, hij speelde me dan zijn opmerkingen door, aan Miranda en aan mijn ex-vrouw, mijn beste lezer(es). Zo kreeg het verhaal stilaan vorm. Ik combineerde verhalen,

PAUL HAGGIS

veranderde personages, exploreerde ideeën die ik had over liefde en de eigenschappen van liefde. Al snel kwam ik bij ontrouw uit en hoe je met onmogelijke mensen moet omgaan. Vanuit je eigen perspectief schrijven is te makkelijk. Daarom schreef ik *THIRD PERSON* vanuit het perspectief van de vrouw. Ik vond het interessant om eens in hun schoenen te staan, op hun hakken in dit geval.

Drie verhalen, drie steden en tal van fantastische acteurs? Was dat het uitgangspunt?

P. HAGGIS: Zoals in *Crash* probeerde ik acteurs te casten in rollen die je niet van hen zou verwach-

ten. Mila Kunis bijvoorbeeld. Ik dacht niet dat ze het zou kunnen, maar ze heeft me overtuigd. Olivia Wilde heb je nog nooit zoiets zien doen. Ze speelt een heel complex iemand. En met Liam Neeson heb je sowieso klasse. Toch weet hij te verrassen. Hij legt zoveel diepte in zijn personage. Hij laat je makkelijk in zijn ziel kijken. Adrien Brody vond ik dan weer totaal niet geschikt. Maar hij belde me op en vroeg: "What are you doing, I can do this!". Ik zei hem: "No you can't. You're a ladies man, women fall at your feet and this role is about a man who chases an impossible woman. That's not you". Ik had veel te veel vooroordelen naar acteurs toe blijktbaar.

Is het moeilijker om een verhalenmozaïek te verzinnen dan een gewoon klassiek verhaal?

P. HAGGIS: Toch wel. Je moet namelijk iets vinden dat de drie verhalen verenigt. In dit geval drie koppels in drie steden. Er moet iets zijn dat hen bindt. Wou ik per se een complex verhaal vertellen, dan moest er op fantastische locaties worden gefilmd. Ik hoefde niet te gaan filmen in Pittsburg, in Albuquerque of in de ergste delen van L.A. Dus al snel schreef ik: locatie New York, locatie Rome, locatie Parijs. En ik had een producent nodig die de film met mij wilde maken. Toen Paul Breuls het script las zei hij meteen ja. Hij gaf me complete creatieve vrijheid. Hij beseftte onmiddellijk dat dit verhaal echt wel moest worden opgenomen in Rome en niet in pakweg Boekarest. Net als ik

THIRD PERSON (© MARIA MARIN)

wou hij kwaliteit. Meestal werk ik met dezelfde mensen. Deze keer had ik vrijwel niemand meegebracht. Alleen mijn monteur Joey Francis en production designer Michael.

Welke plaats heeft België in de productie?

P. HAGGIS: In feite geen! (lacht) Wel wilden we er een echte Europese film van maken. Paul Breuls kwam dan met het idee om de postproductie in België te doen. Antwerpen is dus de stad waar de film tot stand kwam. En deze week komen we in Mechelen samen met de fantastische componist Dario Marianelli. Hij is verantwoordelijk voor de muziek. Er is dus wel degelijk een plaats voor België in de film, die zich vooral situeert op het vlak van pre- en postproductie.

Elke film wordt drie keer gemaakt, wordt wel eens beweerd: tijdens het schrijven van het scenario, tijdens de opnames én tijdens het monteren.

P. HAGGIS: Ja, en de montage is het belangrijkste. Nu ja, niet het belangrijkste, wel extreem belangrijk. THIRD PERSON is echt wel een andere film geworden tijdens het monteren. Het werd nog meer een film dan de film die me oorspronkelijk voor ogen stond. Gelukkig moedigde Paul Breuls me aan om mijn tijd te nemen en alles tot in de puntjes uit te zoeken. Ik hoefde me geen zorgen te maken. Ik kon me echt verdiepen en dingen uitproberen.

Je bent ook de scenarioschrijver van 'Million Dollar Baby' en 'Letters from Iwo Jima', twee prachtfilms van good old Clint Eastwood.

Als je het scenario zelf schrijft maar de film uiteindelijk niet regisseert, is het dan niet alsof je je baby aan een vreemde meegeeft?

P. HAGGIS: Het voelt exact aan zoals je het omschrijft. Gelukkig is Clint Eastwood niet echt een vreemde. Ik gaf hem mijn script en hij

maakte de film net zoals ik het had geschreven. Hij verandert nooit een woord, bekijkt zelfs een tweede versie niet. Het was inderdaad moeilijk om mijn verhaal weg te geven, maar gelukkig gaf ik het aan een genie. THIRD PERSON is een heel persoonlijk verhaal. Er zijn films die ik zelf wil regisseren en dat is er zo een. *Letters from Iwo Jima* was gebaseerd op een non-fictieboek dat ik via Clint Eastwood en Steven Spielberg in handen kreeg. Ze vroegen me er een adaptatie van te maken; mijn voorganger was er niet in geslaagd. Ik schreef een versie en iedereen was er meteen voor gewonnen. In feite was het Clints idee. Wanneer je Clint Eastwood je script overhandigt zeg je er ook "bye bye!" tegen. Ooit kwam ik als producent op de filmset, en dat is eigenlijk gewoon om te beamen: "Good job, Clint!" Dat is ook het enige wat je te doen staat. Hij doet alles liever zelf. Gelukkig heeft hij een geweldige crew die dat mogelijk maakt. Hij weet immers wat hij wil. Wel was hij zo vriendelijk om me op de set uit te nodigen.

Een andere even opvallende als belangrijke film in je filmografie is 'In the Valley of Elah'.

P. HAGGIS: *In the Valley of Elah* is een origineel screenplay, gebaseerd op een artikel dat ik gelezen had. Het werd een project waar ik echt wel mijn tanden in kon zetten. Wij, Amerikanen, zaten toen namelijk al drie jaar in Irak. Als artiest heb je een verantwoordelijkheid, zeker in tijden van oorlog. En ik zag het als mijn verantwoordelijkheid om de oorlog te stoppen. Ik weet dat het stom klinkt, maar toch voelde ik het zo aan toen. Ik wilde een poging ondernemen om de Amerikanen te laten zien wat ze eigenlijk aan het doen waren. Vaak konden ze zich niet inleven in Iraakse slachtoffers. Maar misschien wel in onze eigen mannen en vrouwen die dingen meemaken die eigenlijk niemand zou moeten ondergaan. Dat was het idee.

“Ik hou ervan verhalen te schrijven zonder duidelijke held en slechterik”

Kan je een thema plakken op de scenario's die je schrijft?

P. HAGGIS: Ik hou ervan om verhalen te schrijven zonder een duidelijke held en slechterik. We zijn allemaal een beetje held en slechterik en vele van mijn films exploreren dat thema. In films zoals de 007-film *Casino Royale* (dat ik ook schreef), is het duidelijk wie de slechterik is. Maar ik wil er dan een complex figuur van maken. Iemand met eigen demonen... Ik schrijf altijd op eenzelfde manier. Ik probeer vooral na te gaan wie ik ben. Waarom neem ik stomme beslissingen? Telkens opnieuw.

Iemand die je heeft beïnvloed is Jean-Luc Godard.

P. HAGGIS: Samen met Antonioni's *Blow up*. Tot 16 à 17 jaar keek ik uitsluitend naar Amerikaanse films. Die twee Europese filmers verruimden echt mijn wereld. Ik begon de mogelijkheden van goede verhalen in te zien. Ik zag in die tijd ook veel Hitchcock, van wie ik nog altijd hou. Ook de meer traditionele films van John Ford konden me bekoren. Hij had een grote klassieke Amerikaanse visie. Maar de Europese filmmakers hebben me het meest beïnvloed.

Wat wil je zeker nog bereiken in je carrière?

P. HAGGIS: Ik wil eerst en vooral goede verhalen vertellen en films maken die me persoonlijk uitdagen.

INTERVIEW ANTWERPEN

26 JULI 2013